

Startside>Familierechtige forhold og arv>Arv>Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler

Nationale oplysninger om de særlige regler, som gælder for visse former for fast ejendom, visse virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver

Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område har udarbejdet en række faktablade om de særlige regler i national ret, hvorved der pålægges begrænsninger med hensyn til arv. De vedrører typisk følgende aktiver:

visse former for fast ejendom

visse typer virksomheder

andre særlige kategorier af aktiver.

På baggrund af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn begrænser disse regler arv, der omfatter sådanne aktiver.

De finder anvendelse på arv i henhold til det pågældende lands nationale lovgivning, hvorved der pålægges sådanne begrænsninger, uanset den arveretlige lovgivning.

Ønsker du at læse et informationsblad om national lovgivning, der lægger begrænsninger på eller på anden måde påvirker arv, der omfatter visse aktiver, skal du klikke på flaget for det ønskede land på denne side.

Sidste opdatering: 30/05/2023

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Belgien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Artikel 745c i den civile lovbog indeholder særlige regler i det tilfælde, hvor ejendomsretten til bestemte aktiver deles mellem afdødes slægtninge i nedstigende linje, der får ejerskabet uden brugsret, og den efterlevende ægtefælle, som får brugsretten.

I princippet har den efterlevende ægtefælle eller en af ejerne uden brugsrettigheder mulighed for at anmode om at få konverteret brugsretten helt eller delvist, dvs. at det er muligt at købe den andens andel som ejendomsret uden brugsret eller som brugsret.

Visse aktiver er dog undtaget fra den regel:

Familieretten (tribunal de la famille) kan afvise at konvertere brugsretten, hvis det kan forvolde alvorlig skade på en virksomheds eller en erhvervsaktivitets interesser.

Den efterlevende ægtefælles eller efterlevende registrerede samlevers samtykke er påkrævet, hvis den faste ejendom, herunder løsøre, blev benyttet som familiens primære bolig på dagen for arvefaldet.

Artikel 745g i den civile lovbog fastsætter til fordel for den registrerede samlever en lignende beskyttelse af den faste ejendom, der blev benyttet som familiens fælles hjem, samt løsøret heri.

Endvidere fastsætter artikel 915a i den civile lovbog en tvangsarv til fordel for den efterlevende ægtefælle, og det præciseres, at denne tvangsarv under alle omstændigheder som minimum vedrører den faste ejendom, der blev benyttet som familiens primære bolig, samt løsøret heri.

Når hele arven eller en andel af den omfatter en landbrugsbedrift, har arvingerne i nedstigende linje mulighed for, efter skøn, at overtage det løsøre og den faste ejendom, som udgør landbrugsbedriften (artikel 1, stk. 1, i lov af 29. august 1988 vedrørende den arveretlige ordning for landbrugsbedrifter med henblik på fremme af videreførelsen).

I tilfælde af, at hele arven eller en andel af den ikke omfatter en landbrugsbedrift, men fast ejendom, som indgik i afdødes landbrugsbedrift, og en af arvingerne i nedstigende linje på det pågældende tidspunkt driver disse aktiver i forbindelse med sin egen landbrugsbedrift, har sidstnævnte også mulighed for at overtage disse aktiver, efter skøn, med forbehold for bestemmelserne i den civile lovbog, der fastsætter den efterlevende ægtefælles og den efterlevende registrerede samlevers rettigheder (artikel 1, stk. 3, i lov af 29. august 1988).

Endelig fastsætter artikel 4 i lov af 16. maj 1900 om den arveretlige ordning for en mindre arv, at når en arv for så vidt angår hele arven eller en andel af den omfatter fast ejendom, hvis samlede skattepligtige lejeværdi ikke overstiger 1 565 EUR (lovens artikel 1), uden at dette berører den efterlevende ægtefælles rettigheder efter artikel 1 446 i den civile lovbog, har hver af arvingerne i lige linje og eventuelt den efterlevende ægtefælle, hvis den pågældende ikke er fraskilt eller separeret, mulighed for, efter skøn, at overtage enten den bolig, hvor arvelader, dennes ægtefælle eller en af dennes slægtninge i nedstigende linje boede på tidspunktet for dødsfaldet, samt møbler heri, eller det hus og løsøre samt den jord, husets indehaver drev personligt og for egen regning, landbrugsmateriel og landbrugsdyr eller varer, råmaterialer, fagligt udstyr og andet tilbehør til kommerciel, håndværksmæssig eller industriel anvendelse.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Disse bestemmelser er bindende, men det præciseres ikke udtrykkeligt i loven, om de skal finde anvendelse, uanset hvilken lov der er gældende.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Der er iværksat flere procedurer for at sikre disse rettigheder:

Familierettens godkendelse af en begæring om konvertering af brugsret: Familieretten kan enten afvise konvertering af brugsretten og tildeling af fuld ejendomsret, hvis det i alvorlig grad kan skade en virksomheds eller en erhvervsaktivitets interesser, eller imødekomme begæringen, hvis den finder den rimelig på grund af sagens omstændigheder (artikel 745c, § 2 i den civile lovbog)

Overtagelse af en landbrugsbedrift: Hvis den pågældende eller en af dennes kreditorer anmoder herom, foretager familieretten et skøn. Retten kan med henblik herpå udpege en eller flere sagkyndige (artikel 4, stk. 1, i lov af 29. august 1988 – der er fastsat en rækkefølge i artikel 3). I tilfælde af indsigelse mod overtagelsesmåden, hvis en af de berørte parter nægter at give sit samtykke eller ikke er til stede, indkalder familieretten parterne eller deres advokater mindst 15 dage før ved et af retten forseglet dokument. På den fastsatte dag samles parterne under ledelse af den dommer, der har indkaldt dem. Sagen kan behandles, selv om en eller flere parter er fraværende. I givet fald udpeger den dommer, som leder mødet, en notar til at repræsentere de fraværende, modtage deres arvelodder og kvittere herfor; notarens honorar skal betales af de parter, han repræsenterer. Dommeren træffer endelig afgørelse om indsigelserne og henviser parterne, med henblik på udfærdigelse af dokumentet, til den notar, de har udpeget, eller til en notar udpeget af myndighederne, hvis parterne ikke er enige om valget (artikel 4, stk. 3, i lov af 29. august 1988). Hvis der ikke foreligger en vægtig grund, som på forhånd er kendt gyldig af

familieretten, vil overtageren ikke kunne afhænde den faste ejendom, der er genstand for overtagelsen, i en periode på 10 år fra udfærdigelsen af overtagelsesdokumentet (artikel 6, stk. 1, i lov af 29. august 1988).

Overtagelse af en mindre arv: Proceduren er i det store og hele identisk med overtagelsen af en landbrugsbedrift (artikel 4, stk. 3 og 5, i lov af 16. maj 1900). Blot er den periode, hvor overtagelsen skal finde sted, uden at de overtagne aktiver kan afhændes, medmindre der foreligger en vægtig grund, som på forhånd er kendt gyldig af familieretten, på fem år fra udfærdigelsen af overtagelsesdokumentet (artikel 5 i lov af 16. maj 1900).

Sidste opdatering: 27/08/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Bulgarien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

I henhold til gældende materiel ret kan følgende personer ikke arve ifølge lovgivning eller testamente:

- 1/ personer, som ikke er undfanget på tidspunktet for bobehandlingen, og
- 2/ ikke-levendefødte.

Loven indfører en formodning om levedygtighed, indtil der foreligger bevis for det modsatte til fordel for levendefødte.

Desuden kan følgende personer ikke arve som følge af en usømmelig handling:

- 1/ personer, der har begået forsægtigt drab eller drabsforsøg på arvelader, dennes ægtefælle eller barn samt medvirket til disse lovovertrædelser, medmindre handlingen skete under omstændigheder, der ikke er genstand for strafforfølgelse, eller hvis den pågældende er blevet benådet
- 2/ personer, der har anklaget arvelader for en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel eller med en strengere straf, medmindre anklagen skal retsforfølges som følge af en anmeldelse fra offeret, og denne anmeldelse ikke er foretaget
- 3/ personer, der ved hjælp af vold eller svig har overtalt eller forhindret arvelader i at udfærdige, ændre eller annullere et testamente, eller som har fjernet, skjult eller ændret i testamentet, eller som bevidst har benyttet sig af et falsk testamente.

Den pågældende person kan kun arve, hvis arvelader udtrykkeligt har anerkendt den pågældende som værdig til at arve gennem et notarialdokument eller et testamente.

Den pågældende person, som arveladeren begunstiger i et testamente, idet arveladeren har kendskab til årsagen til den pågældende handling og uden udtrykkeligt at have anerkendt den pågældende som værdig arving, arver udelukkende inden for rammerne af testamentet.

Efter en skilsmisse ophører de tidligere ægtefæller i henhold til familielovens artikel 54 med at arve hinanden og mister de fordele, der følger af tidligere bestemmelser i tilfælde af død.

Denne regel finder imidlertid ikke anvendelse, hvis arvelader udtrykkeligt har anført, at testamentariske dispositioner også skal have virkning efter skilsmissen.

Loven om ejendomsret begrænser også arven til en udenlandsk stat, idet det bestemmes, at en udenlandsk stat ikke kan erhverve ejendomsret til fast ejendom i den stat, hvor arven befinder sig.

Den bulgarske lovgivning fastsætter to yderligere begrænsninger i særlige love vedrørende arv af fast ejendom som følge af dens særlige karakter.

Loven om ejendomsret til og udnyttelse af landbrugsjord indfører således særlige regler for arv af et sådant aktiv — landbrugsjord.

I henhold til denne lovs artikel 36 skal udlændinge, der erhverver ejendomsretten til landbrugsjord gennem arv, men som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i traktaten om Republikken Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union, eller som ikke opfylder betingelserne i en international aftale, der er ratificeret i henhold til artikel 22, stk. 2, i Republikken Bulgariens forfatning, overdrage ejendomsretten til personer, der har ret til at erhverve den pågældende ejendom, inden for en periode på tre år efter arvefaldet (eller tilbageleveringen af ejendommen).

En lignende begrænsning findes i artikel 24, stk. 1, i lov om skove, for så vidt angår ejendom, der udgør et skovområde: Hvis udlændinge erhverver ejendomsrettigheder over skove og skovarealer gennem arv, men ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i traktaten om Republikken Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union, eller der ikke er fastsat andet i en international aftale, der er ratificeret i henhold til artikel 22, stk. 2, i Republikken Bulgariens forfatning, skal de inden for tre år efter arvefaldet overdrage ejendomsretten til personer, der har ret til at erhverve sådan ejendom.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

I henhold til den generelle regel om, at særlige standarder i tilfælde af en konflikt har forrang frem for generelle standarder, finder ovennævnte restriktive bestemmelser anvendelse, når de materielle betingelser herfor er opfyldt.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Med loven om ejendomsret til og anvendelse af landbrugsjord er der indført en særlig procedure for at sikre overholdelsen af forpligtelsen i henhold til lovens artikel 36, stk. 1, ved at bestemme, at staten i tilfælde af manglende overholdelse af den frist, der er fastsat i denne bestemmelse vedrørende udlændinges overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, kan købe landbrugsjorden til de priser, der fastsættes ved dekret af ministerrådet.

Dette svarer til den tilladelse, der er fastsat i loven om skove, for så vidt angår en ejendom, der udgør et skovområde: Overholdes fristen i artikel 24, stk. 1, ikke, kan staten opkøbe skovarealerne til priser, der fastsættes ved dekret af ministerrådet.

Sidste opdatering: 24/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Tjekkiet

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Der er ingen særlige bestemmelser herom.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

—

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Der er ingen særlige procedurer til at sikre overholdelsen heraf.

Sidste opdatering: 31/03/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Tyskland

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

I den tyske lov om arv af landbrugsejendomme (*Anerbenrecht*) findes der særlige bestemmelser, der indebærer begrænsninger i henhold til artikel 30 i EU's arveretsforordning, idet landbrugsejendomme under visse omstændigheder er underlagt særlige arveregler.

Sådanne regler findes i bekendtgørelsen om gårde (*Höfeordnung*), der finder anvendelse som delvis føderal lov i Hamborg, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen og Schleswig-Holstein og i de enkelte delstaters egen arvelovgivning (*Badisches Hofgütergesetz* og *Württembergisches Anerbengesetz* i Baden-Württemberg, hvor sidstnævnte kun finder anvendelse i arvesager, hvis afdøde er født før den 1. januar 1930, *Hessische Landgüterordnung* i Hessen, *Rheinland-Pfälzische Höfeordnung* i Rheinland-Pfalz og *Bremisches Höfegesetz* i Bremen). De øvrige delstater har ingen sådanne bestemmelser. Artikel 36, stk. 2, litra c), i arveretsforordningen bruges til at bestemme, hvilken lovgivning om arv af landbrugsejendomme der finder anvendelse. Derudover finder de individuelle regler for arv af ejendomme i den tyske civillovbog (*Bürgerlichen Gesetzbuch*) (§ 1515, stk. 2, samt § 2049 og 2312) anvendelse. De muliggør, at et landbrug kan arves af kun én medarving.

Bekendtgørelsen om gårde indeholder særlige arveregler for visse former for landbrugsbedrifter for at forhindre opsplitning af land- og skovbrug i forbindelse med arv. Ifølge reglerne i bekendtgørelsen om gårde skal kun én arving arve bedriften, hvorved det sikres, at økonomisk levedygtige bedrifter går videre til næste generation. Disse regler tjener ikke kun den enkelte bedriftsindehavers private interesser, men også offentlighedens interesse i, at effektive landbrugsbedrifter undgår opsplitning.

De øvrige medarvinger har krav på compensation, om end det beløb, der kan fremsættes krav om, er lavere end ved andre former for deling af arv. Således beskyttes bedriften mod for høje krav om erstatning eller compensation, der vil kunne true dens eksistens.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

I betragtning af det lovgivningsmæssige formål med arvelovgivningen, der er at sikre overdragelsen af landbrugsbedrifter mellem generationerne, finder ovennævnte særlige regler anvendelse på indenlandske landbrugsejendomme, uanset hvilke regler der ellers måtte finde anvendelse på arven efter afdøde.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

I tysk lovgivning er det i forretningsordenen for landbrugsanliggender (*Verfahrensordnung für Hofesachen (HöfeVfO)*) fastsat, at landbrugsdomstolen (*Landwirtschaftsgericht*) kan efterprøve, om testamentariske dispositioner eller aftaler om overdragelse af bedrifter er i strid med loven om arv af landbrugsejendomme.

Sidste opdatering: 15/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Estland

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

I henhold til artikel 4 i [EJMs arveloven](#) (pärimiseadus) overdrages arven til arvingen ved arvefald. Dette betyder som hovedregel, at alle rettigheder og forpligtelser overdrages til arvingen. Den eneste undtagelse vedrører de rettigheder og forpligtelser, der henset deres karakter uløseligt er knyttet til den fysiske arvelader, eller der ifølge loven ikke kan overdrages fra en person til en anden (artikel 130, stk. 1, i arveloven).

Af hensyn til den offentlighedens interesse er visse former for tinglige rettigheder begrænset efter loven om restriktioner på erhvervelse af fast ejendom. Dette gælder dog ikke for erhvervelse af fast ejendom gennem arv (lovens artikel 2, sk. 1, nr. 6).

Begrænsninger kan gælde for deltagelse i visse former for ejerskab af virksomheder. Efter loven om advokatstanden er det f.eks. kun advokater, der kan være aktionærer i en advokatvirksomhed (artikel 54, stk. 1, i lov om advokatstanden). Er arvingen ikke advokat, kompenseres vedkommende for sin andel. Et kapitalsselskabs vedtægter kan også indeholde en begrænsning om, at aktierne ikke overdrages til arvingen. I et sådant tilfælde skal arvingen også kompenseres for værdien af sin andel (handelslovens artikel 153).

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Anvendelsen af særlige bestemmelser er ikke afhængig af den lov, der finder anvendelse på arven.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Der er ingen særlig procedure.

Sidste opdatering: 22/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Grækenland

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Græsk ret indeholder særlige bestemmelser, der indebærer restriktioner vedrørende de af boets ejendele, der på grund af deres økonomiske, familiemæssige eller sociale formål befinder sig i Grækenland.

Disse særlige bestemmelser vedrører nærmere bestemt:

a) munkes arv (se artikel 4, 18 og 19 i lov nr. GYID/1909 om almindelige kirkelige midler og administrationen af klostre, som bevarer sin gyldighed ved artikel 99 i loven om indførelse af den borgerlige lovbog, artikel 7, stk. 2 og 25; i lov nr. 4684/1930, artikel 1 i lov nr. 1918/1942 og den eneste artikel i lov nr. 2067/1952). Mere specifikt tilfalder en munkes arv automatisk det kloster, som han er tilknyttet, i henhold til ovennævnte bestemmelser. Boet indskrives i klosterets registre efter fradrag af den del, der tilfalder tvangsarvingerne. Desuden tilfalder de testamentariske gaver, donationer og arv, som munken har modtaget efter sin indtrædelse, klosteret. Munken beholder kun brugsretten til halvdelen af de goder, der tilfalder klosteret. Derimod har munken ret til at råde over de goder, han har erhvervet mod betaling efter at have aflagt sit klosterløfte, dog ikke i form af gaver. Hvis munken ikke ejer sådanne goder, går halvdelen af hans bo til kirkens centraladministration og den anden halvdel til klosteret efter hans død. Det skal bemærkes, at der gælder en endnu mere særlig bestemmelse for munkene på det hellige bjerg Athos (se artikel 101 i den vedtægtsmæssige bestemmelse om det hellige bjerg Athos, som bevarer sin gyldighed ved artikel 99 i loven om indførelse af den borgerlige lovbog). De goder, som munkene har erhvervet efter at have aflagt klosterløfte, tilfalder klosteret, uanset datoen for deres død. Enhver testamentarisk disposition over deres goder, herunder selve testamentet, er ugyldig.

b) goder der overdrages ved arv, testamentariske gaver eller donationer til den græske stat eller en offentlig juridisk person eller til almennyttige formål (se lov nr. 4182/2013 med navnet "Lov om goder til almennyttigt formål, ledige arv og andre bestemmelser"). Finansministeriet accepterer eller giver afkald på disse goder, medmindre der er tale om arv uden testamente, hvilket i så fald betyder, at der ikke kan gives afkald på arven. Desuden forventes staten altid at acceptere sådanne goder med forbehold for boopgørelsen, hvilket betyder, at staten hæfter for gæld i boet op til boets værdi.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

De ovennævnte særlige bestemmelser finder anvendelse for boet uanset gældende lov.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Hvad angår de særlige bestemmelser, som er angivet i litra b) overfor, indeholder lov nr. 4182/2013 bestemmelser, der navnlig går ud på, at når et testamente offentliggøres, eller når et testamente, der er offentliggjort i udlandet, indgives, og når det pågældende testamente indeholder en bestemmelse til fordel for et almennyttigt formål eller til fordel for staten eller en anden offentlig juridisk person, skal justitssekretæren ved domstolen og den konsulære myndighed, der står for offentliggørelsen eller indgivelsen, samt justitssekretæren ved retten i første instans i Athen, som modtager et sådant testamente overdrage en kopi af offentliggørelsen af testamentet til den kompetente ledelse i finansministeriet inden for ti dage af den efterfølgende måned. Desuden fastsætter den samme lov, at de goder, der testamenteres til et almennyttigt formål, skal udnyttes på den måde, som testator eller donator har angivet. Denne lov forbyder endvidere at ændre det almennyttige formål, måden og betingelserne for håndteringen af goderne såvel som nærmere bestemmelser for deres administration. Såfremt der hersker tvivl om, hvorvidt testators eller donators vilje er opfyldt eller i tilfælde af indvendinger dertil, forelægges spørgsmålet for den kompetente domstol. Endelig er der i henhold til den samme lov et register over goder til almennyttigt formål (register over national arv), hvor de berørte goder skal være indskrevet.

Sidste opdatering: 29/08/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Spanien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

a) Med henblik på at sikre at fast ejendom, som en slægtning i opstigende linje måtte erhverve ved arv, forbliver i den samme gren af familien, er arv i form af fast ejendom i henhold til lovgivningen forbeholdt slægtninge i samme linje (artikel 811 i den spanske civillovbog (*Código Civil*)), og den efterladte ægtefælle har pligt til sikre den faste ejendom, der arves, såfremt denne indgår ægteskab på ny eller får endnu et barn (artikel 968 i den spanske civillovbog). Slægtninge i opstigende linje arver under udelukkelse af alle andre personer fast ejendom givet i gave til børn eller slægtninge i nedstigende linje, der afgår ved døden og ikke efterlader efterkommere (artikel 812 i den spanske civillovbog).

b) Fast ejendom, der er beliggende i et område i provinsen Vizcaya, kan kun overdrages til bestemte slægtninge (artikel 17 i lov nr. 3/1992). Dette er en ret, som er tillagt alle, der er bosiddende i Vizcaya (artikel 23 i samme lov).

c) Med henblik på at tilgodese virksomheders udelelighed, hvad enten det er af økonomiske hensyn eller i familiens interesse, tillades det, at testator fastsætter, at dennes andel skal udbetales til de øvrige arvinger, inklusive på et senere tidspunkt, også selv om der ikke er nok kontanter i boet (artikel 1056.2 den spanske civillovbog).

d) Det er tilladt i vedtægterne for et kapitalsselskab at begrænse overdragelsen af aktier, også i tilfælde af dødsfald. Såfremt vedtægterne indeholder denne begrænsning, skal selskabet præsentere en anden person, der erhverver aktierne, som er tilkendt arvingen, eller selv tilbyde at erhverve dem (artikel 124 i kapitalsselskabsloven (*Ley de Sociedades de Capital*), kongeligt lovdekret nr. 1/2010 (*Real Decreto Legislativo*)).

e) Af økonomiske årsager er der fastsat et minimumsareal for landejendomme, som forhindrer deling af dem mellem arvingerne (artikel 23 ff. i lov nr. 15/1995 om modernisering af landbrugsbedrifter (*Ley de Modernización de las Explotaciones Agrarias*)).

f) Af sociale årsager fastsætter den nationale lovgivning og lovgivningen i de selvstyrende regioner om sociale boliger begrænsninger for overdragelsen heraf.

g) Lovgivningen om leje af land- og byejendomme tillader, at visse af lejerens efterkommere indtræder i dennes rettigheder som sådan (artikel 24 i lov nr. 49/2003 om leje af landejendomme (*Ley de Arrendamientos Rústicos*) og artikel 16 og 33 i lov nr. 29/1994 om leje af byejendomme (*Ley de Arrendamientos Urbanos*)).

h) Der kræves militær tilladelse til udlændinges erhvervelse af rettigheder over fast ejendom beliggende i områder udpeget som ejendom, hvortil ejerne, for så vidt de er udlændinge, har begrænset adgang af hensyn til den nationale sikkerhed og statens suverænitet (artikel 4, 16 og 18 i lov nr. 8/1975 af 12. marts om områder og faciliteter af interesse for det nationale forsvar (*Ley de zonas e instalaciones de interés para la Defensa Nacional*) og artikel 46 i kongeligt dekret nr. 689/1978 af 10. februar (*Real Decreto*)).

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Punkt b), e), f), g) og h) finder anvendelse på ejendomme beliggende i Spanien, uanset hvilke arveretlige regler der gælder. Punkt d) finder anvendelse i det tilfælde, hvor spansk lovgivning gælder for selskabet.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Den notar, der påtegner overdragelsen, og ejendomsregistratoren, såfremt ejendommen ønskes tinglyst, kontrollerer lovligheden af overdragelsen. Der kan naturligvis anmodes om en retsafgørelse.

Sidste opdatering: 11/10/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Kroatien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Der er i kroatisk lovgivning ingen særlige bestemmelser, der af økonomiske, familiemæssige eller sociale årsager pålægger restriktioner vedrørende eller med indvirkning på arv af fast ejendom, visse virksomheder eller andre særlige kategorier af ejendom, som indgår heri.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Jf. ovenstående svar.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Jf. ovenstående svar.

Sidste opdatering: 06/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Cypern

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Der er ingen sådanne særlige bestemmelser i cypriotisk lovgivning. Der er dog en retlig bestemmelse, der beskytter de legale arvinger ved at forbyde testamentering af tvangsarven.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Se ovennævnte svar.

For så vidt angår fast ejendom, anvendes lovens bestemmelser vedrørende testamenter og administration, kapitel 195, som ændret.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Der er ingen særlig procedure, der sikrer overholdelsen af de tidligere omtalte særlige bestemmelser. Procedurene for anvendelsen er ens i alle tilfælde.

Sidste opdatering: 19/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Luxembourg

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Ja, der findes sådanne begrænsninger i luxembourgsk ret. De omhandler tvangsarv som defineret i civillovbogen ("Code civil"). Det skal dog præciseres, at disse bestemmelser hverken fastsætter begrænsninger i relation til særlige formuer eller virksomheder, som omhandlet i spørgsmålet, eller til særlige formue kategorier for betydningen af spørgsmålet. Ved tvangsarv bliver en lovmæssig del af boet pålagt begrænsninger, og dette er uafhængigt af typen af den pågældende arv.

I civillovbogens artikel 913 fastsættes principper, ifølge hvilke gaver skænket ved testamente ikke må overstige halvdelen af arven, hvis afdøde efterlader sig et barn, en tredjedel, hvis han/hun efterlader sig to børn, og en fjerdedel, hvis han/hun efterlader sig tre eller flere børn. Hvis den afdøde ikke efterleves af livsarvinger, kan der ved ægtepagt eller testamente, jf. civillovbogens artikel 916, disponeres over hele boet.

Selv hvis sådanne begrænsninger ikke henhører under arveretten, er det for fuldstændighedens skyld hensigtsmæssigt at henvise til den ændrede lov af 18. juli 1983 vedrørende bevarelse og beskyttelse af nationale steder og monumenter. Ejendomme, der er klassificeret i henhold til nærværende bestemmelser, er underlagt en række begrænsninger, uafhængigt af om de vedrører en fremtidig arv eller ved arvefaldet. Det er således eksempelvis fastlagt i nævnte lovs artikel 10, stk. 1, første sætning, at klassificeret ejendom hverken må ødelægges, flyttes, få ændret anvendelse eller blive genstand for restaureringer, reparationer eller istandsættelser, med mindre den kompetente minister har givet sin tilladelse hertil. Derudover foreskriver samme lovs artikel 15, stk. 1, at der ikke kan opføres nye bygninger i forbindelse med en klassificeret ejendom uden en særlig tilladelse fra ministeren.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

I retslæren er der delte meninger om, hvorvidt tvangsarv er en del af de internationale grundlæggende retsprincipper og derfor skal respekteres uafhængigt af den lov, der finder anvendelse på arven.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Ja, vedrørende tvangsarv. Hvis dødsboduspositionen til en enten efterlevende ægtefælle eller ved dødsfald overstiger den disponible del, nedsættes denne til denne procentdel ved arvefaldet. I civillovbogens artikel 920 ff. fastlægges reglerne for nedsættelse af testamentariske donationer og gaver, der finder anvendelse i sådanne situationer.

Sidste opdatering: 03/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Ungarn

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

1) Landbrugs- og skovbrugsjord

1.1. Generelt

I henhold til ungarsk ret er erhvervelse af ejendomsret til landbrugs- og skovbrugsjord underlagt strenge regler. Disse begrænsninger gælder også for erhvervelse gennem arv, både for ungarske statsborgere og for statsborgere fra andre medlemsstater og tredjelande. De restriktive bestemmelser fremgår i følgende to love:

a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény [lov nr. CXXII af 2013 om handel med landbrugs- og skovbrugsjord] (landdistriktslov), og

a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról 2013. évi CCXII. törvény [lov nr. CCXII af 2013 om fastsættelse af forskellige bestemmelser og overgangsforanstaltninger om lov nr. CXXII af 2013 om handel med landbrugs- og skovbrugsjord] (fortolkningslov af landdistriktsloven)

Bestemmelserne er komplekse. Indholdet af de vigtigste bestemmelser, der finder anvendelse på arven, kan i hovedtræk sammenfattes således:

1.2. Fast ejendom, der hører ind under det materielle anvendelsesområde for begrænsningerne

De retlige begrænsninger vedrører erhvervelse af "landbrugs- og skovbrugsjord". I overensstemmelse med artikel 5, punkt 17, i landdistriktsloven, omfatter begrebet "landbrugs- og skovbrugsjord" [i det følgende benævnt "produktionsjord"] følgende:

ethvert stykke jord, der er registreret i matrikelregisteret som én af de følgende afgrødekategorier: agerjord, vinmark, frugtplantage, græseng, græsmark (til græsning), vådområde, skov og skovbevokset område (uanset om jorden er klassificeret som byområde eller periferet område på grund af dens placering); og ethvert stykke jord, der er opført som udtaget og for hvilken den følgende juridiske status er anført i matrikelregisteret: "jordstykke registreret som skov i det nationale register over skovområder".

1.3. Begrænsninger for erhvervelse ved arv

Hvad angår erhvervelse ved arv af en ejendomsret til produktionsjord behandler landdistriktsloven legitim arv meget forskelligt fra arv med dødsdisposition. De begrænsninger, der er foreskrevet ved lov, gælder ikke for erhvervelse af en ejendomsret til et stykke jord gennem legal arv, men udelukkende for erhvervelse gennem dødsdisposition.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1 i fortolkningslov af landdistriktsloven, med henblik på anvendelse af begrænsninger ved erhvervelse, betragtes tilfældet med en legatar, der kunne have haft egenskaben af legal arving, såfremt der ikke forelå et testamente, og hvis nogle af de andre legale arvinger var udelukket af arven, som en erhvervelse ved legal arv.

1.3.1. Regler om erhvervelse ved arv, der er baseret på en dødsdisposition

a) behov for administrativ godkendelse

Hvis afdøde har foretaget en dødsdisposition vedrørende ejendomsretten til en produktionsjord, skal overdragelsen af denne ejendomsret til legataren godkendes af den myndighed, der forvalter landbruget (artikel 34 i landdistriktsloven). Den myndighed, der forvalter landbruget, kontrollerer følgende inden for rammerne af godkendelsesproceduren:

om arvingen har den retlige evne til at erhverve, og

om dødsdispositionen ikke er en krænkelse eller omgåelse af begrænsningerne for erhvervelse.

b) begrænsninger for erhvervelse af produktionsjord

Landdistriktsloven behandler de forskellige kategorier af retlige enheder forskelligt, hvad angår deres beføjelse til at erhverve produktionsjorde. I den forbindelse bør der skelnes mellem følgende persongrupper:

i) retlige enheder, som under ingen omstændigheder kan erhverve ejendomsretten til produktionsjord

Disse omfatter:

udenlandske fysiske personer (med undtagelse af statsborgere fra andre medlemsstater);

fremmede stater (såvel som deres lokale myndigheder, deres lokale administration og ethvert organ fra disse);

ungarske eller udenlandske juridiske personer (dog med enkelte undtagelser).

Undtagelse: Forbuddet mod erhvervelse, der gælder for juridiske personer, gælder ikke for erhvervelser, der foretages af anerkendte religionssamfund (og de juridiske personer, der er en del af disse samfund) i overensstemmelse med reglerne om dødsdispositioner.

ii) personer, der hører ind under kategorien "jordbrugere"

Definitionen af begrebet "jordbruger" kan ses i artikel 5, punkt 7, i landdistriktsloven. Dette begreb dækker over fysiske personer, der er statsborgere i Ungarn eller i et andet EU-land, som er blevet registreret af de kompetente myndigheder i et officielt register, der specifikt er ført til dette formål. Indføringen i registeret er underlagt overholdelse af nogle grundlæggende betingelser, som er foreskrevet ved lov (faglig land- og skovbrugsuddannelse, land- eller skovbrugsvirksomhed og omsætning fra en sådan virksomhed osv.).

For denne kategori af personer er det maksimalt tilladte areal af selvejet produktionsjord, eller *den maksimale erhvervelse af jord*, på 300 hektarer. Arealet af den produktionsjord, som personen allerede ejer og den, som personen har brugsretten til, indgår i det samlede tilladte areal (artikel 16, stk. 1 i landdistriktsloven).

iii) fysiske personer, der ikke betragtes som "jordbrugere", og som er statsborgere i Ungarn eller i et andet EU-land

En person, der hører ind under denne kategori, kan erhverve ejendomsret til produktionsjord, hvis det stykke produktionsjord, som personen allerede er i besiddelse af, eller som personen ønsker at erhverve, ikke overstiger 1 hektar i alt (artikel 10, stk. 2 i landdistriktsloven).

Undtagelse: Denne sidste begrænsning gælder ikke for erhvervelse mellem nære slægtninge. Dette tilfælde er dog underlagt en regel om erhvervelse af maks. 300 hektarer produktionsjord (artikel 10, stk. 3 og artikel 16, stk. 1 i landdistriktsloven).

Med henblik på de førnævnte bestemmelser dækker udtrykket "*statsborger i en medlemsstat*" følgende personer (artikel 5, punkt 24, i landdistriktsloven):

EU-statsborgere (som ikke er fra Ungarn)

EØS-statsborgere, og

Statsborgere fra et andet land, som på grundlag af en international konvention behandles på samme måde som de to forrige kategorier.

1.3.2 Erhvervelse af goder ved legal arv

De førnævnte begrænsninger (punkt 1.3.1) vedrører ikke erhvervelse af produktionsjord ved legal arv. Således, hvad angår erhvervelse ved testamentarisk arv (eller overdragelse i levende live), kan en person, som er underlagt et forbud (fordi han eller hun for eksempel ikke er statsborger i en medlemsstat) erhverve produktionsjord i Ungarn.

2) Skydevåben og ammunition

2.1. Fælles definitioner

I henhold til ungarsk lov kræver erhvervelse af skydevåben og ammunition at man er i besiddelse af en våbentilladelse. De bestemmelser der regulerer besiddelse af skydevåben fremgår i følgende love:

a löfgyverekről és löszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény [lov nr. XXIV af 2004 om skydevåben og ammunition] (lov om skydevåben),

a fegyverekről és löszerekről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet [regeringsdekret nr. 253 af 31. august 2004 om skydevåben og ammunition] (dekret om skydevåben),

a lőterekről, a löfgyverek, löszerek hatásági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. (VIII. 31.) BM rendelet [indenrigsministeriets dekret nr. 49 af 31. august 2004 om skydebaner, om administrativ opbevaring af skydevåben og ammunition og om de teoretiske og faglige kundskaber, der er nødvendige for kunne eje våben]

a löfgyverek hatásági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2016. (I. 7.) ORFK utasítás [instruktion nr. 2 fra de nationale politimyndigheder af 7. januar 2016 om reglerne om administrativ behandling, salg, afhændelse, neutralisering, overdragelse til myndighederne som værdiløs genstand og destruktion af skydevåben]

2.2. Goder der hører ind under begrænsningernes saglige anvendelsesområde

De retlige begrænsninger vedrører erhvervelse "af skydevåben og ammunition". I overensstemmelse med artikel 2, punkt 16 og 22 i loven om skydevåben forstås ved:

skydevåben: ethvert skydevåben eller luftvåben, der kan affyre et solidt projektil med en skudhastighed på mindst 7,5 joule.

ammunition: en patron der omfatter et projektil, krudt og en tændladning.

2.3. Begrænsninger vedrørende arv af skydevåben

I overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004, kan arvingen, hvis ejeren af våbentilladelsen afgår ved døden, og så snart kendelsen om overdragelse af ejendomsretten har fået retskraft, anmode om, at skydevåbnene og ammunitionen enten bliver:

solgt via en forhandler af skydevåben

overdraget til en person eller en organisation, der har våbentilladelse

neutraliseret eller destrueret, eller

overdraget til myndighederne som værdiløs genstand.

Hvis arvingen ikke har gjort brug af denne mulighed inden fristens udløb, kan politiet enten destruere de registrerede skydevåben og ammunitionen, eller få dem ekspertiseret og derefter overdrage dem til en forhandler af skydevåben med henblik på salg. Indtægterne fra salget af skydevåbnene og ammunitionen overføres til ejeren efter fradrag af de afholdte udgifter.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ja. (til alle de førnævnte formuebestanddele).

Hvad angår landbrugs- og skovbrugsjord (produktionsjord) er der i landdistriktslovens præambel taget økonomiske, sociale og familiepolitiske hensyn (såsom små kommuners demografiske tiltrækningskraft, forbedring af befolkningernes alderssammensætning, forbedring af beskæftigelsen i landdistrikter, bevarelsen af små landbrugsvirksomheders aktivitet osv.), som tydeligt viser lovgiverens intention om at gøre de begrænsninger, der er foreskrevet i landdistriktsloven, gældende i alle situationer, uanset staten, hvor loven finder anvendelse for arven (*lex successionis*).

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

1) Landbrugs- og skovbrugsjord

Ja.

Hvis notaren i forbindelse med arveprocessen konstaterer, at der i boet indgår land- eller skovbrugsjord (produktionsjord), og at den er omfattet af afdødes dødsdisposition, overdrager notaren denne disposition til den kompetente myndighed, der forvalter landbruget i forhold til den pågældende jords placering. Det er notarens opgave officielt at godkende erhvervelsen af ejendomsretten til landbrugsjorden (artikel 34 i landdistriktsloven). I så fald afbryder notaren arveprocessen, indtil den kompetente myndighed, der forvalter landbruget har truffet en beslutning (artikel 71, stk. 2, litra d) i lov nr. XXXVIII af 2010 om arveprocessen).

Den myndighed, der forvalter landbruget, kontrollerer følgende inden for rammerne af godkendelsesproceduren:

om arvingen har den retlige evne til at erhverve, og

om dødsdispositionen ikke er en krænkelse eller omgåelse af begrænsningerne for erhvervelse.

Den myndighed, der forvalter landbruget meddeleler også notaren om den beslutning, der er truffet med henblik på godkendelse. Hvis myndigheden ikke godkender arvingens erhvervelse af ejendomsret, betragtes den pågældende dødsdisposition som ophævet (artikel 34, stk. 3 i landdistriktsloven). I dette tilfælde giver den manglende godkendelse dødsdispositionen en juridisk karakter af nullitet, som notaren automatisk skal tage hensyn til, således at ejerskabet til den berørte del af boet (den pågældende produktionsjord) ikke kan overføres til arvingen (artikel 71, stk. 6 i lov nr. XXXVIII af 2010 om arveprocessen).

Beføjelserne hos myndigheden, der forvalter landbruget, udøves af de regionale centrale forvaltningstjenester.

2) Skydevåben, ammunition

Ja.

I overensstemmelse med artikel 13 i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004 skal ihændehaveeren, når en person, der er i besiddelse af en våbentilladelse, er afgået ved døden, straks rapportere skydevåbnene og ammunitionen til politiet og sørge for at opbevare dem, indtil politiet ankommer til stedet. Politiet afhenter og beslaglægger de rapporterede skydevåben og ammunitionen, og der optages rapport.

I overensstemmelse med kapitel III i de nationale politimyndigheders instruktion nr. 2 af 7. januar 2016 træffer politiet, efter at have hentet skydevåbnene og ammunitionen, følgende foranstaltninger:

De underretter skriftligt den tjenestemand, der er ansvarlig for boopgørelser på kommunekontoret, hvor den afdøde indehaver af våbentilladelsen havde bopæl (tjenestemand med ansvar for boopgørelser), og hvor skydevåbnene og ammunitionen blev beslaglagt.

De anmoder samtidig om, at de pågældende skydevåben og ammunition registreres i boopgørelsen.

De anmoder endvidere om navnet på den advokat/notar, der varetager bobehandlingen.

Politiet underretter skriftligt den advokat/notar, der varetager bobehandlingen på det sted, hvor skydevåbnene og ammunitionen blev fundet og anmoder om, at overdragelse af ejendomsretten får retskraft ved boets afslutning.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte overdrager advokaten/notaren ejendomsretten til politiet ved boets afslutning. I forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten underretter politiet arvingen om, at denne inden for en frist på 180 dage skal anmode en forhandler af skydevåben om at skydevåbnene og ammunitionen bliver solgt, overdraget til en person eller en organisation, der er i besiddelse af en våbentilladelse, bliver destrueret eller overdraget til myndighederne som værdiløs genstand.

Hvis arvingen ikke har gjort brug af denne mulighed inden fristens udløb, kan politiet enten destruere de registrerede skydevåben og ammunition, eller få dem ekspertiseret og derefter overdrage dem til en forhandler af skydevåben med henblik på salg. Indtægterne fra salget af skydevåbnene og ammunitionen overføres til ejeren efter fradrag af de afholdte udgifter (artikel 13 og 14 i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004).

Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Nederlandene

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Nederlandsk lovgivning indeholder ingen særlige bestemmelser om bestemte goder som omhandlet i artikel 30 i EU-forordningen om arv. Dog kan ikke alle goder frit omsættes og overdrages.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ikke relevant i Nederlandene.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Ikke relevant i Nederlandene.

Sidste opdatering: 06/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Østrig

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Delstaternes lovgivning om handel med fast ejendom kan udgøre en begrænsning, når det drejer sig om anvendelsen af aftalen mellem den føderale regering og delstaterne, jf. artikel 15a i forfatningen (*Bundesverfassungsgesetz*) om civilretlige bestemmelser vedrørende handel med byggegrunde (*Bundesgesetzblatt* (østrigsk statstidende) nr. 260/2013 som ændret ved *Bundesgesetzblatt* nr. 1/2017, tilgængelig på <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10001259>).

Ifølge § 14 i loven om almennyttige boliger (*Wohnungseigentumsgesetz* 2002 (WEG 2002)) finder en særlig regel anvendelse ved en partners død, hvis der er tale om *Eigentümergeinschaft* (ejendomspartnerskab): Ejendomsretten over afdødes andel af minimumsanden og af den fælles beboelsesejendom overgår i henhold til lovgivningen direkte til den længstlevende partner, som dog kan frasige sig ejerskiftet (*Bundesgesetzblatt* nr. 70/2002 som ændret ved *Bundesgesetzblatt* nr. 87/2015, tilgængelig på <http://www.ris.bka.gv.at/>).

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Førnævnte bestemmelse i § 14 i WEG 2002 om ejendomspartnerskab med begunstiggelse af længstlevende falder under undtagelserne i artikel 1, stk. 2, litra g), i EU's arveretsforordning.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

For at sikre overholdelse af bestemmelserne i § 14 i WEG 2002 er det i fastsat i stk. 7, at den østrigske skifterets (*Verlassenschaftsgericht*) opgaver og beføjelser i forbindelse med bobehandling i udlandet generelt pålægges den kompetente østrigske tinglysningret (*Grundbuchsgericht*).

Sidste opdatering: 05/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Polen

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

NEJ.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

I henhold til artikel 7 i loven af 4. februar 2011, lov om international privatret (*Dziennik Ustaw* fra 2015, retsakt 1792), *udenlandsk ret finder ikke anvendelse i det tilfælde hvor dens anvendelse ikke er forenelig med de grundlæggende retsprincipper i Republikken Polen.*

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

NEJ.

Sidste opdatering: 07/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [pt](#) er blevet ændret for nylic. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Portugal

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Ja, der findes regler, der begrænser eller påvirker arveretten til visse goder.

I DEN CIVILE LOVBOG

Artikel 1476, stk. 1, litra a), og artikel 1485 i den civile lovbog fastsætter, at brugsretten og den tinglige brugs- og beboelsesret er tinglige rettigheder, der ophører ved indehaverens bortgang i medfør af loven.

Artikel 2103-A og 2103-B i den civile lovbog indeholder bestemmelser om retlige testamenter: Den efterlevende ægtefælle har på tidspunktet for bodelingen ret til at blive i det fælles hjem og til at anvende hjemmets løsøre og bohaver, forudsat at visse nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Den opdaterede version af den civile lovbog kan ses på portugisisk på:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

I SELSKABSLOVEN

Artikel 184 i selskabsloven fastsætter, at hvis en interessent i et interessentskab afgår ved døden, skal de øvrige interessenter eller selskabet, medmindre andet er anført i vedtægterne, betale den arving, som har krav på afdødes rettigheder, værdien heraf, medmindre det besluttes at opløse selskabet og meddele arvingen dette inden for 90 dage efter den dato, hvor de fik kendskab til interessentens død. De efterlevende interessenter kan dog fortsætte selskabet med afdødes arving, såfremt denne giver udtrykkeligt samtykke hertil.

Artikel 225 i selskabsloven fastsætter, at et anpartsselskabs vedtægter kan bestemme, at når en anpartshaver afgår ved døden, vil dennes andel ikke blive overført til afdødes arvinger, og der kan ligeledes stilles visse betingelser for dens overførsel.

Hvis den afdøde anpartshavers andel som følge heraf ikke overføres til dennes arvinger, skal selskabet afskrive den, købe den eller sælge den til en anden anpartshaver eller en tredjepart. Hvis ingen af disse muligheder anvendes inden for 90 dage, efter at et medlem af ledelsen har fået kendskab til dødsfaldet, betragtes andelen som overført.

I henhold til artikel 469 og 475 i selskabsloven gælder de samme regler i tilfælde af dødsfald blandt deltagerne i et kommanditselskab.

I henhold til artikel 252, stk. 4, i selskabsloven kan ledelsen af et anpartsselskab ikke overdrages ved arv som følge af et dødsfald, heller ikke sammen med en anpart i selskabet.

Den opdaterede version af selskabsloven kan ses på portugisisk på:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

I LOVGIVNINGEN OM SKYDEVÅBEN OG AMMUNITION

Artikel 37 i lovgivningen om skydevåben og ammunition, der blev vedtaget ved lov nr. 5/2006 af 23. februar 2006, fastsætter, at erhvervelse ved arv som følge af et dødsfald af ethvert registreret våben kun er tilladt efter godkendelse fra den nationale politichef (*Polícia de Segurança Pública*), som kan indhentes i overensstemmelse med denne artikels bestemmelser.

Den gældende ordning for våben og ammunition som godkendt ved lov nr. 5/2006 af 23. februar 2006 findes på følgende adresse (på portugisisk):

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo=

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ja, hvis brugsretten og den tinglige brugs- og beboelsesret ophører på grund af dødsfald, og når ovennævnte bestemmelser i selskabsloven og lovgivningen om skydevåben og ammunition finder anvendelse.

Endvidere fremgår denne løsning ligeledes af bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra h), k) og l), i forordning (EU) nr. 650/2012.

Nej, for så vidt angår retlige testamenter i henhold til artikel 2103-A og 2103-B i den civile lovbog.

Dette svar indskrænker imidlertid ikke enhver fortolkning af retspraksis.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

I tilfælde af arvefald indeholder den civile lovbog regler, der giver beføjelser til at forvalte boet, og mulighed for at sikre, at ovennævnte særlige regler overholdes.

I den civile lovbog er fastsat følgende procedurer og bestemmelser:

Hvis bobehandlingen stadigvæk er i gang, dvs. hvis den er indledt, men ingen endnu har vedgået arven, eller hvis den endnu ikke er blevet erklæret for forladt og derved overgår til staten, kan de arveberettigede (artikel 2047) eller kuratoren for den forladte arv (artikel 2048) træffe foranstaltninger for så vidt angår forvaltningen af aktiverne, hvis enhver forsinkelse risikerer at medføre skader.

Efter arvens vedgåelse overdrages dens forvaltning til bobestyreren (artikel 2079 og 2087).

Bobestyreren kan anmode arvingerne eller en tredjemand om at overdrage de aktiver, som han skal forvalte, og kan lade fogedforretninger eller udsættelsessager foretage hos dem for at opretholde eller genoprette ejerforholdet til de genstande, som han er bobestyrer for (artikel 2088).

Bobestyreren kan inddrive boets aktive gæld, såfremt inddrivelsen risikerer at blive forsinket, eller når betalingen sker spontant (artikel 2089).

For at få anerkendt sin status som arving og begære boet helt eller delvist udleveret kan arvingen ligeledes anlægge sag ved en domstol mod enhver, der i kraft af sin status som arving eller enhver anden status eller endda helt uden status er i besiddelse af boets ejendele eller nogle af dem (artikel 2075).

ANSVARFRASKRIVELSE:

Oplysningerne i dette dokument er ikke udtømmende og er ikke bindende for hverken kontaktstedet, domstolene eller andre instanser eller myndigheder.

Oplysningerne opdateres jævnligt, men indeholder muligvis ikke alle lovmæssige ændringer. De fritager desuden ikke læseren fra at konsultere den til enhver tid gældende lovgivning.

Sidste opdatering: 19/09/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Rumænien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Ja.

Rumænsk lovgivning indeholder særlige bestemmelser om erhvervelse af ejendomsretten til jord beliggende i Rumænien.

For eksempel er det i den rumænske forfatning og de relevante retsregler fastsat, at udlændinge og statsløse kun kan erhverve ejendomsret til jord på de vilkår, som følger af Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union og andre internationale traktater, som Rumænien er part i, på gensidig basis og på de betingelser, der er fastsat ved lov eller ved legal arv. Sådanne personer kan ikke erhverve ejendomsretten til jord ved testamentarisk arv.

Desuden er der særlige lovbestemmelser for bestemte kategorier af goder. Disse gælder uanset modtagerens statsborgerskab, og uanset om arven er legal eller testamentarisk. For eksempel overføres ophavsret ved arv i henhold til civilretten for en periode på 70 år, uanset hvornår værket blev lovligt offentliggjort.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ja.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Der er fastsat udtrykkelige lovbestemmelser om forbuddet.

Sidste opdatering: 01/08/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Slovenien

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Loven om afnationalisering indeholder særlige bestemmelser om arv af afnationaliserede aktiver.

Disse bestemmelser finder anvendelse, når der har fundet en arvesag sted, men de afnationaliserede aktiver ikke er blevet undersøgt, og der ikke er truffet nogen afgørelse desangående. I sådanne tilfælde gennemfører retten på "den begunstigedes" anmodning en ny særlig arvesag for de afnationaliserede aktiver. Afgørelsen om afnationalisering afsiges i den persons navn, som aktiverne tilhørte, da de blev nationaliseret.

Der findes særlige regler for arv af **en virksomheds aktiver**. Det drejer sig om overførsel af aktiver, ved hjælp af hvilke en afdød selvstændigt erhvervsdrivende udøvede lønnet virksomhed, eller overførsel af kapitalandele (besiddelser), som en afdød ejede i et personselskab eller kapitalselskab i form af andele eller aktier, til en eller flere retssuccessorer. Arveloven indeholder ingen særlige bestemmelser herom. Ifølge denne lov dannes der ved *arveladers* død et fællesskab mellem arvingerne, som består, indtil arven er fordelt. Dermed overgår en virksomhed også til arvefællesskabet, hvorefter arvingerne forvalter den i fællesskab. Hvis den arv, som en virksomhed udgør, skal fordeles, kan flere situationer opstå: Hvis *arvelader* i sit testamente har udpeget en arving, dvs. den person, der skal overtage virksomheden, og arvingen ikke ønsker at køre virksomheden videre, skal alle arvingerne i fællesskab enes om en anden løsning. Hvis ikke *arvelader* har udpeget en person til at overtage virksomheden i sit testamente eller ikke har affattet et testamente, skal arvingerne enes om virksomhedens fremtid, dvs. enten bestemme, at ingen af dem vil videreføre virksomheden som selvstændigt erhvervsdrivende, og at virksomheden ophører, eller at de vil sælge den eller investere i den. De kan også beslutte, at en af dem fører virksomheden videre som selvstændigt erhvervsdrivende, eller at flere af dem eller de alle fører virksomheden videre. I sidstnævnte tilfælde laver de virksomheden om til en form for handelselskab. Et interessentskab opløses ved en af interessenternes død, medmindre andet er fastsat i vedtægterne. Kapitalandelene i et anpartsselskab kan overdrages i forbindelse med en arv. Hvis der er flere arvinger, overgår den afdøde anpartshavers kapitalandel til arvingerne i fællesskab. Den overgår altså til arvefællesskabet, og arvingerne forvalter og disponerer over den sammen, indtil arven er fordelt. Ved fordeling af arven kan to situationer opstå: Enten forbliver kapitalandelen i arvefællesskabet, og arvingerne enes om, hvor stor en del af denne andel de hver især skal have, eller arvingerne fordeler kapitalandelen efter fælles overenskomst, medmindre andet er fastsat i vedtægterne. Hvis kapitalandelen fordeles, udstedes der nye andele ud fra den eksisterende.

Man kan arve aktier i et aktieselskab. Hvis der er flere arvinger, overgår aktierne til arvefællesskabet. Derefter forvalter og disponerer arvingerne over aktierne inden for deres arvefællesskab.

Der findes særlige regler for arv af **landbrugsbedrifter i loven om arv af landbrugsbedrifter**.

Grundprincippet er, at arven ikke må medføre en større opdeling af bedrifterne. Dette princip ligger til grund for nedenstående bestemmelser. Generelt kan en enkelt person, som skal opfylde bestemte kriterier, arve bedriften. Hvis en subsidieret landbrugsbedrift tilhørte en enkelt person, altså *arvelader*, tilgår arven den af arvingerne, der agter at arbejde på bedriften, og som udpeges af samtlige arvinger efter fælles overenskomst. Hvis ikke arvingerne kan nå til enighed, prioriteres den arving, der allerede har vist, at han eller hun agter at arbejde på bedriften, f.eks. ved at tage eller have taget en landbrugsuddannelse. Under tilsvarende forhold prioriteres *arveladers* ægtefælle, hvis denne er på lige fod med *arveladers* efterkommere. Hvis den subsidierede bedrift var *arveladers* og den efterlevende ægtefælles fælleseje eller en af disses særeje, eller hvis *arvelader* og dennes efterlevende ægtefælle sammen ejede de aktiver, der er i bedriften, er det *arveladers* ægtefælle, der arver bedriften. Hvis den subsidierede bedrift tilhørte en forælder og dennes efterkommer eller en adoptivforælder og dennes adoptivbarn, er det efterkommeren eller adoptivbarnet, der arver bedriften. De andele, der tilkommer dem, som ikke har arvet bedriften, opfattes som tvangsarv. Desuden skal arvingen til en subsidieret bedrift kunne overtage den under ikke alt for tvingende omstændigheder.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Arv af en subsidieret bedrift er et af de tilfælde, hvor lovgivningen i det land, hvor visse kategorier af aktiver befinder sig, indeholder særlige bestemmelser, som fastlægger restriktioner vedrørende arv af disse aktiver eller har indflydelse på en sådan arv. Det betyder, at når en subsidieret bedrift, der ligger i Slovenien, gøres til genstand for arv, er det slovensk lovgivning, der finder anvendelse (lov om arv af landbrugsbedrifter), uanset hvilken lov der i øvrigt finder anvendelse på den pågældende arv.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Loven om arv af subsidierede landbrugsbedrifter indeholder bestemmelser, som ikke fremgår af arveloven, eller som er forskellige fra bestemmelserne i arveloven. I forbindelse med spørgsmål om arv af subsidierede landbrugsbedrifter, som ikke er omfattet af de særlige bestemmelser i loven om arv af subsidierede landbrugsbedrifter, er det de almindelige arveretlige bestemmelser, dvs. bestemmelserne i arveloven, der finder anvendelse.

Sidste opdatering: 08/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Slovakiet

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Ja, der findes særlige kategorier af aktiver, som er omfattet af særlige bestemmelser i henhold til artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis. Slovakiet har meddelt Kommissionen de pågældende kategorier af aktiver og de gældende bestemmelser herfor på meddelelsetidspunktet. I dette dokument redegøres for gældende lovgivning.

Bestemmelserne om de særlige ordninger er opdelt efter kategorien af aktiver i boet:

A – Land- og skovbrugsjord:

§ 23 i lov nr. 180/1995 om visse foranstaltninger vedrørende ejendomsrettigheder til jord som ændret

1/ Medmindre andet er fastsat i denne lov, må en retshandel eller en retsafgørelse om afvikling af fælles ejendom eller en **afgørelse i en arvesag om opdeling af den i § 21, stk. 1, omhandlede eksisterende jord ikke føre til etablering af landbrugsarealer på under 2 000 m² eller skovarealer på under 5 000 m².**

2/ Hvis arvingerne ikke tager stilling til, hvem der skal arve den i § 21, stk. 1, omhandlede jord på betingelserne i stk. 1, eller hvis retten som følge af anvendelsen af disse betingelser ikke kan bekræfte de enkelte arvingers arvelod, bestemmer retten, at jorden tilfalder de arvinger, der har de bedste forudsætninger for at udnytte den. Retten pålægger ligeledes den arving, der har arvet jorden, at indgå en aftale med de øvrige arvinger.

4/ Arvingerne skal fremsætte den i stk. 3 nævnte erklæring skriftligt, og den er uigenkaldelig.

6/ De krav, der fremsættes af arvingerne i forbindelse med behandlingen af arvesagen efter stk. 2 og 3, forældes efter ti år. Til sikkerhed for kravene får kreditor en tinglyst panteret i debitorens jord. En tidligere panteret har ikke lovbestemt prioritet. Den sikrede kreditor har forkøbsret til den jord, som sikkerhedsstillelsen er knyttet til.

7/ Hvis retten træffer afgørelse om afvikling af fælles ejendom, finder betingelserne i stk. 2-5 ligeledes anvendelse.

B – Fælles ejerskab af jord:

§ 8 i lov nr. 97/2013 om fælles ejendomsret til jord som ændret

1/ Ved "fælles ejendom" forstås i denne lov fast ejendom, der består af flere uafhængige grunde. **Fælles ejendom er udelelig** undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2 (der henvises ikke til arv, og undtagelsen finder derfor ikke anvendelse). Det fælles ejerskab af fast ejendom kan ikke opløses og afvikles efter de almindelige bestemmelser om opløsning og afvikling af sameje (civillovbogen).

C – Leje af en bolig og overdragelse af andelen i andelsboligforeningen:

§§ 706 og 707 i civillovbogen (lov nr. 40/1964)

Overdragelse af et lejemål indgår ikke i bobehandlingen, og notaren udfærdiger derfor blot på anmodning en attest, der bekræfter alle arvingerne, jf. civillovbogens § 706. Andelen er imidlertid et aktiv og indgår derfor i boet.

Civillovbogens § 706:

1/ Hvis lejeren afgår ved døden, og boligen ikke er lejet i fællesskab med afdødes ægtefælle, børn, børnebørn, forældre, søskende, svigerforældre og svigerdøtre, der boede sammen med afdøde i samme husstand på dødstidspunktet og ikke selv har en bolig, bliver de lejere (fælles lejere). Personer, der passede afdøde lejers husholdning, eller som blev forsørget af afdøde, bliver også lejere (fælles lejere), hvis de har boet sammen med afdøde i samme husstand i mindst tre år forud for dødsfaldet og ikke selv har en bolig.

2/ ...

3/ Hvis lejeren af en bolig i en andelsboligforening, afgår ved døden, og den efterlevende ægtefælle ikke står på lejekontrakten, **overgår afdøde lejers andel i andelsboligforeningen og lejemålet til den arving, som arver andelen i andelsboligforeningen.**

Civillovbogens § 707:

1/ Hvis en af ægtefællerne, der begge står på lejekontrakten, afgår ved døden, bliver den efterlevende ægtefælle enelejer.

2/ I forbindelse med andelsboliger ophører ægtefællernes fælles leje af boligen, når en af ægtefællerne afgår ved døden. Hvis retten til en andelsbolig blev erhvervet under ægteskabet, **forbliver den efterlevende ægtefælle medlem af andelsboligforeningen, hvori vedkommende ejer en andel. Retten tager dette forhold i betragtning i forbindelse med arvesagen.** Hvis en ægtefælle, der har erhvervet retten til en andelsbolig før ægteskabets indgåelse, afgår ved døden, **overgår afdødes andel i andelsboligforeningen og lejemålet til den arving, som arver andelen i andelsboligforeningen.** Hvis der er flere lejemål, kan afdødes andel overdrages til flere arvinger.

3/ Hvis en af de fælles lejere afgår ved døden, overdrages afdødes andel til de øvrige fælles lejere.

D – Anpart i et anpartsselskab:

§§ 116-117 i lov nr. 513/1991 som ændret – personer afgået ved døden efter den 1. januar 1992

Handelslovens § 116:

1/ ...

2/ Anparten tilfalder boet. **Det kan være forbudt ifølge stiftelsesoverenskomsten at overdrage anparten, hvis selskabet ikke er et enkeltmandsselskab.** En arving, der ikke er den eneste selskabsdeltager, kan anmode retten om at tilbagekalde sin andel, hvis det ikke er rimeligt at kræve, at arvingen er selskabsdeltager.

Handelslovens § 117:

1/ En anpart kan kun opdeles, hvis den overdrages til selskabsdeltagerens arving eller retssuccessor. Generalforsamlingen skal godkende opdelingen af en anpart.

2/ Det kan være forbudt ifølge stiftelsesoverenskomsten at opdele en anpart.

3/ Ved opdeling af en anpart skal det i § 109, stk. 1, omhandlede indskud være uændret (en selskabsdeltager skal mindst indskyde 750 EUR).

E – Afdødes løn:

§ 35 i lov nr. 311/2001 om arbejdsretlige regler som ændret

Medmindre andet er fastsat i en særlig lov, bortfalder en ansats økonomiske rettigheder ikke, når den ansatte er afgået ved døden. Løntilgodehavender, der hidrører fra afdødes ansættelsesforhold, overføres direkte til afdødes ægtefælle, børn og forældre i nævnte rækkefølge, hvis de boede hjemme hos afdøde på dødstidspunktet (maksimalt fire gange afdødes gennemsnitlige månedlige indkomst). **Løntilgodehavenderne tilfalder boet, hvis disse personer ikke findes.**

F – Pensioner:

§ 21 i lov nr. 650/2004 om supplerende pensionsopsparinger som ændret

Nutidsværdien af den personlige konto tilhørende afdøde, der oppebar en midlertidig supplerende alderspension eller en midlertidig supplerende pension, **tilfalder boet, hvis afdøde, der oppebar en midlertidig supplerende alderspension eller en midlertidig supplerende pension, ikke har indsat en anden fysisk eller juridisk person som begunstiget i pensionsaftalen, til hvem nutidsværdien af afdødes personlige konto skal udbetales.**

2/ § 40 og 40a i lov nr. 43/2004 om alderspensionsopsparinger som ændret

§ 40

1/ Den person, som pensionsopspareren har indsat som begunstiget i pensionsaftalen, er ved pensionsopsparerenes død berettiget til at få udbetalt et beløb, der svarer til nutidsværdien af afdødes personlige pensionskonto på den dato, hvor pensionsopspareren fik kendskab til pensionsopsparerenes død, med fradrag af de obligatoriske bidrag, som blev opkrævet af det slovakiske socialsikringsorgan (*Sociálna poisťovňa*) og uberettiget overført på vegne af afdøde, og med fradrag af pensionsopsparerenes berettigede omkostninger forbundet med kontant udbetaling af beløbet eller overførsel af beløbet til en anden medlemsstat i euroområdet, og med tillæg af de obligatoriske bidrag, som *Sociálna poisťovňa* endnu ikke har overført. **Hvis pensionsopspareren ikke har indsat en begunstiget i pensionsaftalen, eller hvis der ikke er en begunstiget, tilfalder pensionen boet.**

2/ Den begunstigede er ikke berettiget til at få udbetalt det i stk. 1 omhandlede beløb, hvis det i en endelig retsafgørelse er fastslået, at den begunstigede har forårsaget pensionsopsparerenes død ved en forsættlig strafbar handling.

§ 40a

1/ Den person, som livsforsikringstageren har indsat som begunstiget i pensionsforsikringsaftalen, er berettiget til at få udbetalt det beløb, der er fastsat i § 32, stk. 2, eller engangspræmien i henhold til § 46g, stk. 5, den dag, hvor forsikringsgiveren får kendskab til forsikringstagerens død. Hvis livsforsikringstageren ikke har **indsat en begunstiget** i pensionsforsikringsaftalen, **eller der ikke er en begunstiget, tilfalder det i første punktum omhandlede beløb boet.**

2/ Den i stk. 1 nævnte begunstigede er ikke berettiget til at få udbetalt beløbet efter § 32, stk. 2, eller til at få udbetalt engangspræmien efter § 46g, stk. 5, hvis det i en endelig retsafgørelse er fastslået, at den begunstigede har forårsaget livsforsikringstagerens død ved en forsættlig strafbar handling.

§ 118 i lov nr. 461/2003 om socialsikring som ændret

1/ Hvis en fysisk person, der opfyldte betingelserne for at være berettiget til en ydelse, er afgået ved døden efter at have gjort sin ret til denne ydelse og til udbetalingen heraf gældende, overdrages rettighederne til de skyldige beløb på dødstidspunktet til den efterlevende ægtefælle og børn og forældre i nævnte rækkefølge.

2/ Hvis en fysisk person, der opfyldte betingelserne for at være berettiget til ydelser ved sygdom, ydelser i tilfælde af ulykke, ydelser ved revalidering eller omskoling, ydelser fra lønmodtagernes garantifond eller arbejdsløshedsydelse, er afgået ved døden uden at have gjort sine rettigheder til disse ydelser gældende, overdrages rettighederne til de skyldige beløb på dødstidspunktet til den efterlevende ægtefælle og børn og forældre i nævnte rækkefølge.

3/ Hvis retten til en ydelse er blevet anerkendt, inden den fysiske person, som opfyldte betingelserne for at være berettiget til ydelsen og udbetalingen heraf, afgik ved døden, udbetales de skyldige beløb på tidspunktet for dødsfaldet til de i stk. 1 (første punktum) omhandlede fysiske personer.

4/ Rettigheder, der overdrages til de i stk. 1-3 omhandlede fysiske personer, tilfalder ikke boet, **men de tilfalder boet, hvis disse personer ikke findes.**

5/ Hvis der ikke er nogen fysiske personer, som i henhold til stk. 1-4, kunne være berettiget til ydelserne, anses disse ydelser for at være en anden indtægt for den fond, som skulle betale ydelserne.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ja. Afdøde har ret til at udpege de personer, der skal arve aktiverne efter hans død i stedet for de legale arvinger (f.eks. en aftale om supplerende pensionsopsparing). Derudover kan fordelingen af en bestemt kategori af aktiver efter afdødes død være fastsat i lovgivningen (f.eks. foranstaltninger vedrørende ejendomsrettigheder til jord og sociale forsikringsydelse).

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Hvis der i forbindelse med fast ejendom ikke tages hensyn til de i spørgsmål 1 omhandlede bestemmelser under bobehandlingen, registrerer tinglysningmyndigheden ikke de erhvervede rettigheder til fast ejendom i tingbogen.

I forbindelse med arvesager i Slovakiet finder de love, der er omhandlet i spørgsmål 1, anvendelse, og notaren forestår bobehandlingen på rettens foranledning. Arvesagen afsluttes med en arveafgørelse, som enhver af parterne kan appellere, hvis de ikke mener, at den er i overensstemmelse med de gældende særlige bestemmelser.

Sidste opdatering: 22/08/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Sverige

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

I Sverige eksisterer båndlæggelse af ejendom (*fideikommis*) stadig. Båndlæggelse af ejendom er en testamentarisk disposition om, at bestemt ejendom, som ikke ønskes bragt i omsætning, kan overgå til medlemmer af en eller flere slægter i en særlig rækkefølge. I overensstemmelse med loven om afvikling af båndlagt ejendom ([§ 1 lagen \(1963:583\) om avveckling av fideikommis](#)) skal båndlagt ejendom afvikles ifølge en særlig ordening.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ikke relevant.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Ikke relevant.

Sidste opdatering: 28/08/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler - Skotland

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

Efter skotsk lovgivning reguleres arven af arvelig ejendom beliggende uden for Skotland af lovgivningen i den retskreds, hvor den ligger.

For så vidt angår ejendom i Skotland, hvortil der findes et testamente, har den efterlevende ægtefælle eller registrerede partner som beskyttelse mod arveløshed ret til en tredjedel af en afdøds løsøre (såsom kontanter, møbler osv.), hvis der er "livsarvinger" (børn), eller til halvdelen af løsøret, hvis der ikke er livsarvinger. Livsarvinger deler halvdelen af løsøret, hvis der ikke er en efterlevende ægtefælle eller registreret partner, eller en tredjedel, hvis der er en efterlevende ægtefælle eller registreret partner.

Hvis en person dør uden et testamente, gælder følgende: efter reglerne i loven Succession (Scotland) Act 1964.

Prioriterede rettigheder

Når gælden er betalt, vedrører det første træk på boet den efterlevende ægtefælle eller den registrerede partners prioriterede rettigheder, som omfatter retten til

boligen (fast ejendom), hvor hun eller han bor, op til en værdi af 473 000 GBP

indbo til en værdi af 29 000 GBP

pengesum på enten 50 000 GBP eller 89 000 GBP, alt efter om den afdøde efterlod sig børn.

Lovbestemte rettigheder

Efter de prioriterede rettigheder er blevet opfyldt, vedrører det næste træk på boet lovbestemte rettigheder. Lovbestemte rettigheder kan kun kræves fra den afdødes løsøre.

Den efterlevende ægtefælle eller registrerede partner har som beskyttelse mod arveløshed ret til en tredjedel af en afdøds løsøre, hvis der er "livsarvinger" (børn), eller til halvdelen af løsøret, hvis der ikke er livsarvinger. Livsarvinger deler halvdelen af løsøret, hvis der ikke er en efterlevende ægtefælle eller registreret partner, eller en tredjedel, hvis der er en efterlevende ægtefælle eller registreret partner.

Resten af boet

Resten af boet fordeles til fjernere slægtninge i henhold til § 2 i loven af 1964.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Når en person med bopæl i Skotland dør, afgøres arven efter den arvelige ejendom i overensstemmelse med loven i det land, hvor den arvelige ejendom er beliggende. Arven efter afdødes løsøre bestemmes af skotsk lovgivning, uanset hvor aktiverne befinder sig.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

Efter skotsk ret administreres et dødsbo normalt af en eksekutor efter bekræftelse fra kredsdomstolen. En eksekutor har et særligt forhold til arvingerne i forbindelse med forvaltningen af et bo og har en række opgaver, der skal opfyldes, herunder at gøre boet fra den afdøde op, tage ejerskab over det ved indhentelse af en bekræftelse, betale eventuel gæld og fordele den resterende del af boet ud på arvingerne.

Forholdet mellem en eksekutor og en arving er en tillidssag. Ingen eksekutor må bringe sig selv i en situation, hvor hendes eller hans interesser og pligter i forhold til en arving er i konflikt. Hvis en eksekutor eller kurator bringer sig selv i en sådan situation, kan dette udgøre misligholdelse af forvaltningsmæssige forpligtelser, som giver en arving klageadgang til en domstol.

Sidste opdatering: 24/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.